8-2-

172

Joguina en un acte

de

L' HEREU DE CASA.

1220

Joseph Pi de la Serra.

1883.

L'HEREU DE CASA.

Joguina en un acte

per

Joseph Pi de la Serra.

—

1883

A D. August Tomás

Amich Tomás: á tu 's deu aquesta obra, molts pensaments tu me 'ls has inspirat y arreu m' has aconsellat. junt ab aixó á la execució que li has sabut donar reconech que á tu dech dedicartela, acceptadons eixa prenda que tu has merescut de ton amich

Joseph Pi de la Serra.

Personatges

—

Tano.

Ignasi.

Amelia.

Pere.

Arturo.

Epoca present.

La escena en un poblet prop de Barcelona.

—

Acte únich.

—

Sala d' una casa de pajes, á la esquerra del actor la llar, en primé terme, á la dreta una taula antigua. poltrona de cuiro, cadiras, un escambell, porta al fondo que dona al carrè y una à la dreta que dona al interior de la casa.

=

Escena 8.a

Tano, Pere.

(ab pantalons ab elastichs
assentat à la poltrona)

Per Dorm! ves, com sempre s'està.
Valgam Deu! quin futur gendre.
tant sols per tal lo puch pendre
pe'l dinè que'm portarà
Ja no crech que fa per la noya
Cincentas unsas ab or!
Per casa serà un tresor
y tresor sens cap tramoya
pero senyó, si es tant dropu!

tant bestia y tan dormilon.
Ves quin diable axò compont
mireusel, dorm com un topo.
vajà, tano, tant durmi...!

(lo desperta)

Tan Somiaba! -

Per. Ah si? que?

Tan trintas

Dormimtii.

(girantse del altre canto)

Per. Vaja, que cintas

ò que?

Tan Com! vos à si aqui!

(espavilantse)

No hos habia vist pas, Pere,

Y perque no m despertaban
home. vaya, en que pensaban.
perque jo dormit haguera
fins que m' haguessen cridat.

Per. Ja ho he fet. y per molts anys,
Avuy son y sense afanys
los teus dias.

ta. Es veritat.

Y com qu' estich satisfet
dormia.

Per. ¿Si?

tan. Adormit
aquí estich millò qu' al llit.
axço es un trono.

Per. ¡Completament!

Deixa aquestas tonterias
y anem ara à lo formal.

tan. s'aixeca buscantse
los butxacas

Aixó si que's lo mes mal!

Per. Que buscas?

ta. Res nyinyerias.
l' cordó de la baldufa.

Per. Pero quant serás persona?

ta Ey, vegi com enraona!

Pe (Be, jà veig que s'estarrufa.)

ta. perque avuy quant m' he llevat
entre altres cosas m' ha dit
lo pare. Ja no ets petit
tano, jà tens certa edat.
los dinou anys cumplerts tens

y es necessari que 'l mon
conegui que tens un front..
y que tens talent, comprens?
jà ets persona ... per lo tant
com à tal jà dèus portarte,
y procura espabilarte
si be que no estàs bastant.
Donchs desde avuy sò persona
y vos heu dit que no ho era,
y aixó no ho diguèu mes, Pere.
¡Si que la faríam bona!
Per. Està molt be, si t'enfadas...
ta. Y vos no us enfadeu may, eh?
Per. Jo may!
ta. Donchs aixi os diré

que no li he vist moltas vegadas
enfadat.

Per. Aixó no es cert
y no'm insultis.

ta. Callem.
(Be, la amistat, jà ho sabem,
dihent las vritats se pert.)
Pero jo jà soch molt gran...

Per. Y jà t' agradan las noyas?

ta. Baya! si son bonicoyas
per ellas estich penant.

Per Y entre 'l poble n'hi ha alguna
aixis que t' agradi mes?...

ta Una? ca! totas, l' Inés
l'Aurelia, la Dió, la Bruna
La Fileta, la Mariana

la Tomasa, la Pepeta
la Elvira, la Marieta ----
Per Escapsa, dono y demana.
caramba! qui ets aixerit.
ta Encara no hi he acabat...
Per Estàs molt adelantat....
Mes no deus habé escullit
à cap d'ellas per xicota.
Vols que te la busqui?
tan Si:
perque jo per escullí,
Pere, no hi entench pilota.
Per. Deixa per mi aquesta feyna,
jà veurás.
tan. Que sigui guapa,
jove, ben feta...

Per   Apa, apa.
ta.. La vull que sembli una reyna.
perque jo.. jà soch persona.
Per. Donchs casi jà l'he trobada.
ta. Qui habiat l'habèu buscada.
Per. Y es una proporciò bona.
tan. Y ahont es!
Per.   la tinch à casa.
ta Macatpo! L'Aurelia?
Per.   justa
tan Y m' estima?
Per.   Cap de punta
t'estima pitjó qu'un asa!
tan. Donchs si ella su vol arreglen
tot seguit lo casament
perque jo hi vinch molt conten

Per. (Avant jà hem pescat l' neveu.)

Pero si ton pare s nega:-

ta. A casarme? si jà ho vol.

no veyèu que sò un mussol

un vago y un dormilega

segons diu, y que casantme

me buscarè distracció..¿?

no pere, no tingueu pò,

ell sols crida, y es reptantme,

perque diu que no festejo.

Per. Y, di qu'ell vol?..

ta. Sempre ho diu.

tanc tens de fè'l cap viu.

com qu' ab ningu romansejo

Per Donchs nuvia, sabs que fari
que jo fent lo tonto ara
anirà à troba 'l teu pare
tan. Y com me divertirè!
Per. Ab la noya parlarás--
pero já tem segú 'l si.
Ten Y donchs que li tinch de di?
Per já t' no empatollarás.
farèm unas bodas tals,
qui hanta ratet, llensari.
tan Ratets! quants ne cullirè
Per. tu no 'n pots culli de rals.
tan. Perque no?
Per. Com que tu t casas.
per veste tem d' ajupi.

Ta volen di, Pere?

Per. Vull di.

Men vaig y assentarèm basas.

pensa qu' ets un home gran

y las baldufas amaga.

Ta jà no hi puch jugà?

Per. No, plaga

Ta (Donchs tampoch m' enganyaran)

Per. Adeu. y à la guayta estiguis

per fe l' amor à la noya.

mira qu' es tota una joya.

donat manya.

(Tòm viu)

No ten viguis.

sen và.

Escena 2ª

Tano

=

Tan Ves aquet que 'm vé á parlá
de casarme y de romansos.
casarm jo! que 'n son de gansos!
Ves que 'm venen á contá.
Mes m' estimo quedá sol.
vajam, ara repassem
cuant me queda, regirem.
¡Dinhen que soch un mussol!
Qui tracta ab mussols son ells.
Cuant he gastat jo n' avuy.
Aixis sol puch fé 'l que vulls

¡que's casim los que son vells!

se treu los cuartos de la butxaca

Cuatre cuartos de baletas.
després cuatre de castrons..
una baldufa.. cordons
y'm sobran... dugas pessetas.
Si las anés á jugá...
L' pare m' ha dat deu rals
perque he fet los anys cabals
de persona... com soch ja
y m' ha dit te noy, mitj duro,
al vespre mels tornarás
tots deus rals... sino rebràs.
Si no se'l pinta ab un suro!

*rient sen vá aprop
de la tenda y troba*

la petaca.

Callà! la petaca, noy!
fumaréum. no ho he fet may!
pero vull ferho, ara array,
só persona! Ben net, oy?
com se fan? ah. callà, aixi.

(pren tabaco y papé)

Caram que costan de fè!
callà, comensa anà à bé
jà 'l tinch ~~fet.~~ ¡ninotos?... aqui.

(l'encent y fuma)

¡ Quant fum!... Bfff... ¡tafoll!
casi pica massa, es fort.
se m crema aqui dun lo cor.
y m tapa la nou del coll.
uy! 'l pare- al butxaco.

(ficantse'l cigarrillo à la butxaca.)

Escena 3ª

Ignasi y Tano

=

Ig. Que fas aqui tant parat.

Tan. Com que m'estaba assentat.—

Ig. Ja fàs vida de rectó.

No se ab que t'entretens.

(mirant 'l tabaco que ha caigut à terra)

Qu'es aixó?

Tan tabaco, ves.

Ha estat 'l gat y...

Ig. que més!

Ta. El gat qui ha vingut corrents
i ha enfilat sobre la taula
y l' tabaco n' ha llensat
Ig y tu què has fet? li he pegat.
Tan. Li he pagat.
Ig Mira noy que tu ets molt maula.
Tan Jo no senyó. ay!
Ig Què es aixó?
Tan Res... (uy! uy!) res (ayga)
Ig. Que
teny? que't passa.
Tan. Jo que no sè.
[fent mil moviments
que'm calo foch espaguats
aigua!
Ig. Jo!

pero hont es lo foch, tabal?

Tan. Dintre... la meva persona.

Ig. Explicat, vaja, enrahona

Ta. Vaig á tirarme al bassal.

(fuig correntí, lo seu pare l' segueix al darrera y sen van per la porta de la dreta)

Escena 2.a

Pere Aurelia. molt elegante pero pagesa
(per la porta del fondo)

=

Per Valgam Deu com s' atabala
y s' crida en aqueixa casa,
prou debia se aquell asa

qu'haurà perdut una bala.

Aur. Bé. y ahont es aquet pimplet
no faltaba mes qu'aixó
venir y esperarme jo.—

Per Ja veuras, ell te son dret
ns diu cuartos y has de sé
amable ab ell, y apreciarlo
y hasta si convé estimarlo.

Aur. (que m' hi... casi.. ja no veuré)
Quant mes valdria casarme
ab l' Arturo qu' es tant guapo.

Per. Be! sempre à n' aqui t' atrapo!

Au. que no sab que vè à parlarme.—

Per. Bueno donchs, ara farà
del casament l' escriptura.

Au Està clà. y aixó m' apura.

ver lo pobre que dirà

Per. Ve l'ignaci, fora... y pit
tu deixeum parla à ri a mi
y veuràs com faig surti
tou caramient deseguit

Escena 4a

Dits Ignaci

Ig. Hola vosaltres perquì?

Am. Hem vingut à veureus.

Per. Baya.

Am. Esta bò?

Per. Pitjó qui un porch
que no veus aquesta cara.
(tocantli lo cara)

Ig (Malo, caricias me fa
y no me 'n sols fé.. penjada.
Ara es perque estich suant.
Vinch de correr al darrera
del noy. que sempre 'n fà unas...
l' he atrapat fumant, que 't sembla!
Y s' amaga 'l cigarrillo
á la butxaca, l' tronera.-
ella s' ha sentit lo foch
que la cuixa li enceneja
desesperat ha fugit ~~cridant~~
cridant, foch! jo al seu darrera
y al arribar al bassal
se tira al aigua...-

Per. Y s' ofega.

Ig. Ell no, lo foch s'ha ofegat.

Per. M'habia assustat, de veras.

Ig. Mes anem a lo que nos porta.

Per. Puix si ab la noya, deyam..
d'entre nosatres. - l'assumto--
es molt sencillot.

Ig. Senteuse.

Per. Si, que sentats se descansa.

la noya s'assenta al costat
de l'Ignaci. -

Ton (Ara sentirem l'arenga.)

Ig. (fan pudó de socarrim
de matrimoni)

Per. El cas era
qu'al vostre fill li agrada
la noya.

Ig Com qu'es guapeta.

Per. Y com que jo he conegut
qu'ella al tano te fal·lera
Hi pensat, doncs arreglenho.
No dich bè, Ignaci! que us sembla?

Ig Me sembla que no està mal
perque de totas maneras..
las cosas s'han d'arreglar.

An (La impaciencia se m menja.)

Ig. Ja sabeu si li ve bè'l tano?

Per. No fà un rato que m'ho deya.

Ig. Oh. doncs si es qu'ell ho desitja
per mi la cosa està feta.
parlèm del dot que'ls darèm.

Per. (Anton, noya, para la orella
que ve'l capitol millò.)

Ig Ja sabeu vos mateix, Pere,
que'l tano te un oncle á Cuba
qué si al testament li deixa
Cinch centas unsas ab or. -
y axó ya es casi una renda.
Per Ja ho crech, Ignaci, jà ho crech!
(Veus si es cert allò que t deya.
Ig Després per la meva part,
jo li daré aquellas terras
que tenim sota 'l piná,
la Masia de la Verge
y mil naps. axó es 'l dot.
Per. Jo t dech di per la part meva,
que no ho faig per l'interés.
An (Pe'l capital.)
Ig. (Ja s reserva.)

Per. Y com vull que sigui igual
tot lo que tinch serà d'ella.
Axò li dono com dot.
ara diguéu lo que 'us sembla.

Ig. (Aquesta no es gayre rica
pero vamos.—es novella
y si 'l noy ab ella es casa
li pot obri las potencias
perque aquesta es aixerida..—
Bueno, donchs, arreglat Pere,

Per. Si volen, avuy mateix
se fà 'l contracte...

An. (¡Que espera!)

Ig. Bueno, passem al cafe
mentres qu' aquesta poncella
espera que vingui 'l noy

y 's digan tots los.. etcetras.

Au. (Doneuli lo cop de gracia.)

Per. (D' axó no 'n passi quimera)

Escena 6ª

Aurelia.

=

Au. Ja estem arreglats los dos.

tot s' ha fet, tal com 's ha dit.

marit tonto, bon marit

y si es rich es dels millós.

y aixins seré la pajesa

mes rica d' aquets voltans

y vindran á plega mans

com si fos la baronesa..

Mes calla, já deu veni,

fem lo paper y triumfem
Casemlii després veurém
lo que podrá succehi.-
y tan burro que's en tano.-

Escena 7ª

Aurelia Arturo

(jove elegant)

Au Ay! ay! tu!

(creyentse que's en tano que l'ha abrassat y veent que's l'Arturo

Com, es vosté?

Ar. Si, jo soch, no m veu, que te?
aqui m te à mi campetjano.

Aur. Vosté 'l qui es molt atrevit.

quant me voldrà deixá en pau.

Art. No es ver, qui ensopega, cau,
y al caure m' he decidit
aguantarme en sas espatllas.

Au. De veras? que no ha dinat?

Art. Vosté, cruel, m' ha traspassat
l' cor en totas sas sajetas.
Ab lo foch de sas miradas,
aquets ulls que per mon dol
m' enlluernan com lo sol...—
han deixat esbarriadas
de mon cap las impressions.
Sos llavis, poms de clavells
tant hermosos y vermells
que demanan mil petons,

sas galtetas nacaradas
que ma passió fa teñi
de rubor, mi volen di
que deitjan se abrassadas

per mon llavi assedegat
com la abella que en la rosa
và à cercarhi quant s'hi posa
torrents de felicitat.

Y eixas dents tan falagueras
mi fan un efecte tal
que perlas entre coral
al mostrarse riallerás

tot vol dir, Aurelia hermosa
que ímeix l' nostre amor —
dom un si qui ixi del cor
que'n batega no reposa,

per mon desitj alocat
compendrás los meus anhels
qu'es un somni de desvels,
d'angustias, d'escuritat.
Estimam qu'es de rigor
que del contrari jo esclato,
y ab una pistola in mato,
jà que'm negas ton amor
An. Arturo jo't soch fidel.
Demanam prompte al meu pare.
Art. Ay Aurelia puch dir qu'are
he trobat la clau del cel.
Au. Veyas si ho pot, arreglà.
y si l' pare s'acontenta...
Art. (La caldera està bullenta.)
Au. Allavors...

Art. Deixam està.
Aur. Arturo.
¡Aurelia!
Jau. bon dia.

Escena 8ª.
Dits Jaume

(ab una arca de
vedolim)

Art. M' ha deixat fret, carcamal!
Aur. Ja 'n veurèm despres.
Art. Cabal,
Aur. N' ha trencat la alegria!
Jau. (llegint l' arca)

Sale en esto el caballero
y lo matan porque es fiero.

La dama lo vé y se altera
y apetecen que se muera
sumido en un sumidero.

Am. No no veus, llegeix redolim,
y es lo millò que fà à casa
perque es bestià burro y asa...-

Tan. Y tots hem sigut aixins.
ji! ji! quina anca mes maca!
mira si es bonica, oy?
aquet vers si qu'es bo, noy
(à Arturo)

Un soldado el arma saca...

Am. Tano...

Tan. Que
qui ets aixerit.

Ta. No ho sabs prou.

Art. pero 'i coneix.—

Ta. Jo sempre soch lo mateix.—

Art. Oh. si, vas neixe vell.

Ta. Axò si que no ho puch di que no tinch tanta memoria, pero vaig neixe à la boria, l'any trenta set.

Ant. fuig d'aqui. Qui ha de neixe al trenta set si encara no tens vint anys

Ta. vendrás, ab los teus regañys no in convensar.

Art. Que t, ximplet.

(pegantli un espunte)

Ta. Que vol aquet lechuguino?
l' Aurelia á mi m' estimabe,
y si jo la festeixaba - -
Mes com que tot ho endevino
dech dirte que s' acabat
aquell amor que 't tenia - -
huge ingrata, vil, harpia.

An. Que pronuncias desditxat.
es di que no m vols?

Ta. Aparta!

Art. (Que feu comedia! (á Aurelia)

Au. (Convé.)
Es di que no m vols?

Tan. ¡per xe!

An. Donchs qui em deya aquella
carta!

Tan. Que si tu pecho me adora
que consuele mi quebranto..
yo seré por ti un santo...
Ant- Donchs bona nit y bon'hora.

Escena 9.

tano Aurelia

=

Au. Veus comprenent que t'estimo
aquet nyicris jà sen và-
M'estimas tano?

Ta. Ja, ya.
No comprens perque m'arrimo?
Si jo per tú.. no ho vull di
perque está si tens fal-lera
cayerias cual higuera

de hinojos delante mi
yo de tu pecho amoroso
quiero ser depositario,
y yo te daré un relicario
así que siga tu esposo.

An. Que parlar en castellá.

Ta. No es fassin cas, soch aquí,
las ancas de vedolins
mi hi han fet acostumá.

An. (Ahi. es precís enganyarlo
perque deixi en pau l'arturo.)
¿M' estimas, tano?

Ta. Y ho juro.

An. No tano, no has de jurarlo.

Tan. Perque quedis convensuda

una carta t' escriuré
com l' altre, y allí 't diré
que jâ 't tinch reconeguda
per esposa... - jâ veuràs
escribint soch amorós. -

Au. Adeu, donchs, futur espós.
Ser. Aurelia, adiós si teu vàs.
Au. ¡Ay tano! qu' ets agraciat!
(jà no sé à qui faig l' amor.)
Ser. es que tu 'm vols!
Au. De tot cor
Ser. Donchs... nada, jà habem parlat.
Au. Serafí! .. fins à desprès...
Ser. Si 'm caso vull jugà à balas.
Au. Jo no 't tallaré las alas
y no 't privaré de res.

Jugaràn de dià y nit
si en lo joch lo teu cor gosa..
Abrassa à la teva esposa...-
(al abrassarlo ell se 'l mira)
no estiguin tant ensopit!
que no es cert que us estimèm?
ta. Jo be t vull com à promesa.
(Amalià li tira un petó)
An. Donchs te.
Stan Ay-ay! me besa!-
Am.-(D' aquesta feta us casèm!)

Escena 9.

Tano.

.-

Tan. Ara si que m'ha fet riure -
pero ab tot jo soch persona -
y ja qu'ella es una dona -
- no li ha mes, li tinch d'escriure

(s'assenta y escriu)

Aurelia maca y amada
te quiero de noche y dia
y es tanta la pasion mia -
que tengo el alma anegada.
Si no me amas bella niña
y mi amor no correspondes
miraré donde te escondes
alli t donaré una piña
te quiero con tanto amor
que si me dejas de amar

me veràs suicididar--

firmo-- Tano.-- Doncu... valor.

(vé per anarsen)

Escena 16.

Ignaci Tano.

Ig. Noy! hont marchas tant cremat

Ta. A portà una carta à n'ella.

Ig. Te vull estirà l'orella---

per bestia.

Tan- Molt mal pensat.

Com que 'ls dos jà som promesos,

jò l' hi escrich com à persona,

So'l nuvi!

Ig. Aqueixa es bona!

Tan. Ella mi no ha dit.

Ig. Donchs enteros.

Tan. De tant que m'estima á mi
es la causa que li escrich.--
y no us pensen, no li dich
mes que mentidas.

Ig. Es di
que 't burlas d'ella?

Ta. Aixó no.
pero si parlem formal,
jo soch bastant animal--
y ab tot no puch consentí.
perque vamos, jo la vull
ab un amor tremebundo
jo la quiero sin segundo.--

Ig. (Ja ; veu que li falta un bull.
però à mi m convè atraparlo
no per ell, pe'l dot que tè.
yà ho crech, baya, à mi m convè
avuy mateix enganyarlo.)
Donchs si vols la filla meva
digasho à ton pare.

Lillà.

Za. Com qui ave ja m puch casà --
Vaig veure l'oncle Liteva -
perque vingui al casament,
à la dida y al didot ---
y jo compraré un ninot
d' aquells dels de moviment

(sen vè corrents)

=

Escena 11.

Ignaci.

Ig. Avant avuy sortirem
del apuro, já está armat,
y faltat ó no faltat
ab la noya 'l casarém.
Ell pot ser un tabalot
qui no mes pensá en jugá
donchs jugant l' he de pescá
tant sols per pescarli l' dot.
y si surto del apuro
podré dir ab alta veu
qui ell encar que sigui hereu
y porti á casa algun duro —

la noya com hermosura
al mon no hi ha qui la guanyi,
y no'i creguin que l'enganyi
pe'l dot ni per la figura.
qu'es per l'amor qu'ha sentit
al veurel tant jovenot—
y que encar que porta'l dot..
ella l vol per son marit.

Escena 12.

Ignasi Pere

—

Per. Hola Ignaci, M'estalvias
de que jo vaji à buscarte.
Ig: Y això, que hi hà?

Per   vull parlarte._

Ig. ¿De que?

Per   Res, son tonterias.

pero.. parlarem mes bè...

si pujessim dalt.

Ig.   Pujem.

Per. (Parlant los dos s'entendrem)

Ig. (Jo crech que'l convenceré.)

Escena 13

Aurelia y Arturo.

=

Au. Arturo, per mor de Deu

me compromets.

Art.   Calla, dona.

quant tot mi cor enrahona

per vei del mon se 'l distreu.
Com vols que pugui calmar
l' afan que per tu he sentit,
com vols apagà 'l neguit
que tu vares incendiar.
que no sabs que sols per tu
ha vivent l' artur, contenta,
y ara per final de festa..
aixó no creurà ningú.
tu m' vas jurà amor etern
y deus cumplir la paraula..
Ton no comprens que fent lo maula
y ab un afany sempitern
lo pare m' ha convensut
de que ab tano m' casés.
per què m' convè...

Art. pèls dinés..
Au. Pèls dinés y la salut.
y supost mi han obligat
y per forsa haig de casarme,
Arturo.. vullgas tú darme
la pau que tú mi has robat.
Artu. oh! ma Aurelia casta y pura
flor cordial de mon cor. —
medita tú 'l meu conhort
quan firmaré la escriptura
de que ab un eternal llás
ab lo meu rival. ah! oh!
— deixa que 't fassi un petó..
Au. serà l' ultim que 'm faràs!
Art. Prou que ho sé! nimfa adorada!
(le besa.)

Desprès serà temps de veda.
aprofitem lo que'ns queda.—

Tan. Arturo! que fas?

Art. yo? nada

Escena 14.

Dits Tano

(ab pà rotc l'aufelle
y una sabatcà la ma)

Tan. Molt bé, Arturo, và molt bé.
m' agrada la idea!

Art. Es noba

Es que fem una proba
ab ta futura mullè.

Ta Donchs no parlem mes de probas
perque ja n' estich cansàt

set parell, ni han emprovat
per compraraune unas de novas
y aquestas que m'venen bè
eran d'un que las portaba,
mes com cap calsat m'entraba
y non no m'l poden fè
per casarme ben aviat
y al mateix temps per llulir,
he tingut de sucumbi
ab un calsat estrenat.

Art. Com tens lo peu tant bufò...
las sabatas van escassas
ta. Y ells me diuhen sabatassas
An. (Quin marit Deu meu, senyò!)

Art. A tú si que 't poden di
que 'ls diners te fan discret.

Ta. Es que jo soch --

Art. Un pimpet.
un burro!

Per. qui crida aquí?
(sortint)

Escena 14.

Dits - Pere Ignaci.

-

Art. No cridém, movem gatsara
y anèm seguint la corrent
per omplí mes de content
la boda qui aquí 's prepara

Ta. (Tanta mentida m'apura..)

Art y ja que 'l deber me crida,
per estendre desseguida
la consabida escriptura.

Ig. Bueno, donchs, anèm al car.

Per. Ahi. si no vol ell pot firmà

Tan. Que no puch anà á jugà.

Ig. Vu^{cq}casat jugaràs.

Ta Ara que hi penso, batua!
una carta qu' han portat
y me 'n havia olvidat.
ep! que m' esquinsa la grua.

à Arturo que figura
qu' i he embolicat ab
ab los fils d' un estel
de sobre una cadira.

Per. Veyam: "El motivo de esta
es porque su buen cuñado
á mejor vida ha pasado
desde ayer. solo me resta...

Ig. (¡Las unsas!)

Per. (tornantse groch y no atinant á llegir)
qui está borros!...
No 'm deixa re! (exclamació)

An. M' ho temia!

Ig. Donchs re, será un altre dia...

An. (Aixis no 'l vull per espòs.)

Per. Com un altre dia?

Ig. Esclá,
hem d' aplassá 'l casament.

Ant. (Ara si qu' estich content.

(à Aurelia)

Aur. Ara ab tu m podré casa.

(a Arturo apart y al molt menos)

Art. Poch á poch, bona minyona,
já ho veurém, no tant depressa,)
¿donchs aixó já no interessa?

(per la escriptura que porta.)

Ig. ¿que li dius?

(A tano que pren lo papé y'n fá un estel.)

Aau. ¿que's cosa molt bona?...

Ji. ¡noy, que fás ab lo papé?

(veyent que l'esquinsa per fer un estel.)

Tan Que ho veyen, ay batua.
si ve bé per fe una grua..
Per. Ja ho veyen, Ignaci, que
lo vostre fill es molt noy,
y ara ab la noya casarse
fora fins casi burlarse
de la ignocencià, oy?
Ig. oy!
Per. Ell sols desitjà jugà...
y un casat.. com ell seria.—
la noya l' aburriria
y vamos, no pot anà.
per lo tant de lo qui hem dit
me dech retractà desd'ara.
(No hi han cuartos.)
An. Que hi hà, pare?

Ig. Ja ho comprench. sou aixerit!
Y saben dirse sens pena
las cosas... mes de senyó
y de.. no me 'n desdich, no,
se ni ha de veni de mena.

Per. Bueno, no obstant aixó amichs.

Ig. Anem en pau. Deu vos guarde
(No crech qui á ma amistat fie,
y tot perqué no som richs.)

Aur. (que vá per seguir á son pare diu á Arturo)
Nos casarem ara, Arturo?

Art. Bueno: ja ho enrahonarem.

(sen van articulant los dos y deixant embabiecat á Ignaci.

Escena última
Ignaci Tano

=

Tan. Es di, que sols 'ns quedem?
Ig. Ja ho veus... tornam'l mitj duro.
Tan. Lo mitj.. di. jà'l tinch gastat.
Ig. Com?. vina ara à amohinarme
à aburrirme y fastidiarme.
que no ho veus que estich cremat?
Y ben mirat tinch jo culpa
de què'l noy me sigui aixi.
Noy, escolta, vina aqui
y no'm donguis cap disculpa.
tens de sè un home acabat
los jochs deixarás en banda,

que.. jà ho sabs que quien mal anda.

Ja Si jà ho sé.. burro espatllat!

Ati. prou, y us juro desd'ara
qu'enterament cambiaré
y cregueu que no seré
l' tano qu'he estat fins ara.
S' acabat l' se tan asa;
y desde avuy endevant
veureu com tots me dirant,
que soch jo, l' hereu de casa